

32001L0081

27.11.2001.

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 309/22

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2001/81/EK**(2001. gada 23. oktobris)****par valstīm noteikto maksimāli pieļaujamo emisiju dažām atmosfēru piesārņojošām vielām**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 175. panta 1. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽³⁾,

rīkojoties saskaņā ar Līguma ⁽⁴⁾ 251. pantā paredzēto procedūru un ņemot vērā kopīgo dokumentu, ko Saskaņošanas komiteja apstiprinājusi 2001. gada 2. augustā,

tā kā:

- (1) Piektās rīcības programmas vides jomā vispārējā pieeja un stratēģija apstiprināta ar Padomes un dalībvalstu valdību pārstāvju 1993. gada 1. februāra rezolūciju Padomes sanāksmē par Kopienas politikas un rīcības programmu attiecībā uz vidi un ilgtspējīgu attīstību ⁽⁵⁾ un tajā noteikti uzdevumi nepieļaut paskābināšanas kritisko slodžu un līmeņu pārsniegšanu Kopienā. Programmā prasīts, lai visi iedzīvotāji būtu efektīvi aizsargāti no veselības apdraudējumiem, kas saistīti ar gaisa piesārņojumu, un vides aizsardzībā tiktu ņemti vērā piesārņojuma pieļaujamie līmeņi. Programmā arī prasīts, lai Pasaules veselības organizācijas (PVO) noteiktās mērķvērtības būtu obligātas visā Kopienā.
- (2) Lai ierobežotu paskābināšanu, eitrofikāciju un piezemes ozona veidošanos, dalībvalstis parakstījušas 1999. gada 1. decembra Gēteborgas protokolu Apvienoto Nāciju Organizācijas Eiropas Ekonomikas komisijas konvencijai "Par gaisa pārrobežu piesārņojumu lielos attālumos".

- (3) Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumā Nr. 2179/98/EK (1998. gada 24. septembris) par Eiropas Kopienas politikas un rīcības programmas attiecībā uz vidi un ilgtspējīgu attīstību "Par ilgtspējīgu attīstību" pārskatīšanu ⁽⁶⁾ norādīts, ka īpaša uzmanība būtu jāpievērš tādas stratēģijas izstrādāšanai un ieviešanai, kas nodrošinātu, lai netiek pārsniegtas paskābināšanu, eitrofikāciju un fotoķīmisko gaisa piesārņojumu izraisošo gaisu piesārņojošo vielu kritiskās slodzes.

- (4) Padomes Direktīvā 92/72/EEK (1992. gada 21. septembris) par ozona radīto gaisa piesārņojumu ⁽⁷⁾ noteikts, ka Komisijai jāiesniedz Padomei ziņojums par gaisa fotoķīmiskā piesārņojuma novērtējumu Kopienā, pievienojot tam visus priekšlikumus, ko Komisija uzskata par piemērotiem piezemes ozona radītā piesārņojuma ierobežošanai, un, ja vajadzīgs, ozona prekursoru emisiju samazināšanai.

- (5) Kopienā lielā teritorijā uzkrājas paskābināšanu un eitrofikāciju izraisošas vielas tādos daudzumos, kuriem ir kaitīga ietekme uz vidi. PVO noteiktās mērķvērtības cilvēku veselības un augu valsts aizsardzībai pret fotoķīmisko piesārņojumu tiek ievērojami pārsniegtas visās dalībvalstīs.

- (6) Tāpēc pakāpeniski būtu jāsamazina kritisko slodžu pārsniegšana un jāievēro noteiktās vērtības.

- (7) Pašlaik tehniski nav iespējams sasniegt ilgtermiņa mērķus — novērst paskābināšanas nelabvēlīgās sekas un samazināt piezemes ozona kaitīgo ietekmi uz cilvēkiem un vidi līdz PVO noteiktajiem mērķvērtībām. Tāpēc attiecībā uz paskābināšanu un piezemes ozona piesārņojumu jāizvirza vides aizsardzības pagaidu mērķi, saskaņā ar kuriem veic vajadzīgos pasākumus šāda piesārņojuma samazināšanai.

- (8) Izvirzot vides aizsardzības pagaidu mērķus un nosakot pasākumus to sasniegšanai, būtu jāņem vērā tehniskās īstenošanas iespējas un ar tām saistītās izmaksas un ieguvumi. Šiem pasākumiem būtu jānodrošina, lai visi veiktie pasākumi Kopienai ir ekonomiski izdevīgi kopumā, un būtu jāņem vērā vajadzība izvairīties no pārmērīgām izmaksām kādai atsevišķai dalībvalstij.

⁽¹⁾ OV C 56 E, 29.2.2000., 34. lpp.

⁽²⁾ OV C 51, 23.2.2000., 11. lpp.

⁽³⁾ OV C 317, 6.11.2000., 35. lpp.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta 2000. gada 15. marta atzinums (OV C 377, 29.12.2000., 159. lpp.), Padomes 2000. gada 7. novembra kopējā nostāja (OV C 375, 28.12.2000., 1. lpp.) un Eiropas Parlamenta 2001. gada 14. marta lēmums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts). Eiropas Parlamenta 2001. gada 20. septembra lēmums un Padomes 2001. gada 27. septembra lēmums.

⁽⁵⁾ OV C 138, 17.5.1993., 1. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 275, 10.10.1998., 1. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 297, 13.10.1992., 1. lpp.

- (9) Pārrobežu piesārņojums veicina paskābināšanu, augsnes eitrofikāciju un piezemes ozona veidošanos, un tā samazināšanai nepieciešama koordinēta rīcība Kopienas līmenī.
- (10) Samazinot to piesārņojošo vielu emisiju, kuras izraisa paskābināšanu un piezemes ozona veidošanos, samazinās arī augsnes eitrofikācija.
- (11) Katrai dalībvalstij noteiktā maksimāli pieļaujamā sēra dioksīda, slāpekļa oksīdu, gaistošo organisko savienojumu un amonjaka emisija ir rentabls veids, kā sasniegt vides aizsardzības pagaidu mērķus. Šāda maksimāli pieļaujamā emisija Kopienai un dalībvalstīm dos iespējas noteikt, kā to ievērot.
- (12) Dalībvalstīm būtu jāuzņemas atbildība par pasākumu ieviešanu, lai ievērotu tām noteikto maksimāli pieļaujamo emisiju. Būs nepieciešams novērtēt sasniegto progresu attiecībā uz maksimāli pieļaujamās emisijas ievērošanu. Tāpēc būtu jāizstrādā un Komisijai jāpaziņo valstu programmas emisijas samazināšanai, un tajās būtu jāiekļauj informācija par pasākumiem, kuri pieņemti vai paredzēti, lai ievērotu pieļaujamo emisiju.
- (13) Saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu, un jo īpaši ņemot vērā piesardzības principu, šīs direktīvas mērķi, proti, paskābināšanu un eitrofikāciju izraisošo piesārņojošo vielu, kā arī ozona prekursoru emisijas ierobežošanu, atsevišķas dalībvalstis nevar pienācīgi sasniegt tāpēc, ka piesārņojumam ir pārrobežu raksturs, un tāpēc šis mērķis ir labāk sasniedzams visai Kopienai; saskaņā ar proporcionalitātes principu šī direktīva nepārsniedz to, kas ir nepieciešams šā mērķa sasniegšanai.
- (14) Būtu laikus jāpārskata panākumi, kas dalībvalstīs gūti attiecībā uz maksimāli pieļaujamās emisijas ievērošanu, kā arī jāpārskata, ciktāl maksimāli pieļaujamo daudzumu noteikšana var veicināt vides aizsardzības pagaidu mērķu sasniegšanu Kopienā kopumā. Šajā pārskatā būtu jāņem vērā arī zinātnes un tehnikas attīstība, Kopienas tiesību aktu jauninājumi un emisijas samazināšanās ārpus Kopienas, īpašu uzmanību *inter alia* veltot progresam, kas panākts kandidātvalstīs. Šajā pārskatā Komisijai būtu sīkāk jāizvērtē maksimāli pieļaujamās emisijas rentabilitāte, robežizmaksas, peļņa, sociāli ekonomiskais efekts un jebkāda ietekme uz konkurētspēju. Pārskatā būtu arī jāņem vērā arī šīs direktīvas darbības jomas ierobežojumi.
- (15) Šim nolūkam Komisijai būtu jā sagatavo ziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei, un, ja tā uzskata par vajadzīgu, jāierosina šīs direktīvas grozījumi, ņemot vērā visu attiecīgo Kopienas tiesību aktu ietekmi, ar kuriem *inter alia* noteikti emisijas limiti un produktu standarti attiecīgiem emisijas avotiem, kā arī starptautiski noteikumi par emisiju no kuģiem un lidaparātiem.
- (16) Jūras transports ir nozīmīgs sēra dioksīda un slāpekļa oksīdu emisijas palielinātājs, kā arī veicina gaisu piesārņojošo vielu koncentrāciju un to uzkrāšanos Kopienā. Tāpēc šāda emisija būtu jāsamazina. Padomes Direktīvas 1999/32/EK (1999. gada 26. aprīlis), ar ko paredz sēra satura samazināšanu noteiktiem šķidrā kurināmā veidiem un ar ko groza Direktīvu 93/12/EEK⁽¹⁾, 7. panta 3. punktā noteikts, ka Komisijai jānosaka pasākumi, kurus varētu veikt, lai samazinātu paskābināšanu, ko izraisa kuģu degvielas sadedzināšana, izņemot degvielas veidus, kas precizēti minētās direktīvas 2. panta 3. punktā.
- (17) Dalībvalstīm iespējami drīz būtu jāratificē VI pielikums MARPOL Starptautiskajai konvencijai "Par kuģu izraisīto piesārņojuma novēršanu".
- (18) Paskābināšanas un ozona piesārņojuma pārrobežu rakstura dēļ Komisijai būtu jāturpina sīkāk noskaidrot vajadzību izstrādāt saskaņotus Kopienas pasākumus, neskarot 18. pantu Padomes Direktīvā 96/61/EK (1996. gada 24. septembris) par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli⁽²⁾, lai novērstu konkurences izkropļojumus un tiktu saskaņoti ieguvumi ar pasākumu izmaksām.
- (19) Šīs direktīvas noteikumi būtu jāpiemēro, neskarot Kopienas tiesību aktus, ar kuriem nosaka šo piesārņojošo vielu emisiju no konkrētiem avotiem, kā arī Padomes Direktīvu 96/61/EK par emisijas robežvērtībām un par labāko pieejamo tehnisko paņēmieni izmantošanu.
- (20) Vajadzīgi emisijas pārskati, lai kontrolētu virzību uz maksimāli pieļaujamās emisijas ievērošanu, ko jāaprēķina saskaņā ar starptautiski pieņemtu metodoloģiju un kas regulāri jāpaziņo Komisijai un Eiropas Vides aģentūrai (EVA).
- (21) Dalībvalstīm būtu jāpieņem noteikumi par sankcijām, kas piemērojamas attiecībā uz šīs direktīvas noteikumu pārkāpumiem, un jānodrošina, lai tās tiktu īstenotas. Šīm sankcijām vajadzētu būt iedarbīgām, samērīgām un preventīvām.

(1) OV L 121, 11.5.1999., 13. lpp.

(2) OV L 257, 10.10.1996., 26. lpp.

- (22) Šīs direktīvas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽¹⁾.
- (23) Nolūkā sasniegt šīs direktīvas mērķus Komisijai un dalībvalstīm būtu jāsadarbības starptautiskā līmenī,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Mērķis

Šīs direktīvas mērķis ir ierobežot paskābināšanu un eitrofikāciju izraisošo piesārņojošo vielu, kā arī ozona prekursoru emisiju, lai Kopienā uzlabotu iedzīvotāju veselības un vides aizsardzību pret apdraudējumiem, ko rada paskābināšana, augsnes eitrofikācijas un piezemes ozona kaitīgā ietekme, un pakāpeniski panākt ilgtermiņa mērķu sasniegšanu attiecībā uz piesārņojošo vielu kritisko līmeņu un slodžu nepārsniegšanu, kā arī uzlabotu visu iedzīvotāju efektīvu aizsardzību pret zināmajiem veselības apdraudējumiem, ko rada gaisa piesārņojums, nosakot valstīm maksimāli pieļaujamo emisiju un par atskaites punktiem pieņemot 2010. gadu un 2020. gadu, kā arī sagatavojot pārskatus, kas noteikti 4. pantā un 10. pantā.

2. pants

Piemērošanas joma

Šī direktīva attiecas uz emisiju dalībvalstu teritorijās un to ekskluzīvajās ekonomiskajās zonās no visiem 4. pantā minēto piesārņojošo vielu avotiem, kas ir cilvēka darbības rezultāts.

Direktīva neattiecas uz:

- emisiju no starptautiskās jūras satiksmes;
  - emisiju no lidaparātiem pēc nosēšanās un pacelšanās cikla;
  - attiecībā uz Spāniju, emisiju Kanāriju salās;
  - attiecībā uz Franciju, emisiju tās aizjūras departamentos;
  - attiecībā uz Portugāli, emisiju Madeirā un Azoru salās.
- “AOT 60” ir visa gada laikā uzkrāta summa no starpības starp tām piezemes ozona koncentrācijām ik pēc stundas, kas lielākas par $120 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (= 60 ppb) un kas ir $120 \mu\text{g}/\text{m}^3$;
  - “kritiskā slodze” ir vienas vai vairāku piesārņojošo vielu kvantitatīvs novērtējums, līdz kādam saskaņā ar zinātnes pašreizējām atziņām tām nav nozīmīgas kaitīgas ietekmes uz noteiktiem jutīgiem vides elementiem;
  - “kritiskais līmenis” ir piesārņojošo vielu koncentrācija atmosfērā, virs kuras saskaņā ar zinātnes pašreizējām atziņām var būt tieša kaitīga ietekme uz tādiem uztvērējiem, kā cilvēki, ekosistēmas vai materiāli;
  - “emisija” ir vielas izdalīšanās no punktveida vai difūzā piesārņojuma avota atmosfērā;
  - “ģeogrāfiskā tīkla kvadrāts” ir $150 \text{ km} \times 150 \text{ km}$ liels kvadrāts, kas ir izšķiršanas spēja, ko izmanto, veicot kritisko slodžu kartēšanu Eiropas mērogā, kā arī gaisu piesārņojošo vielu emisijas un uzkrāšanās monitoringu saskaņā ar Kopējo programmu gaisu piesārņojošo vielu liela attāluma pārnesei monitoringam un novērtējumam Eiropā (EMEP);
  - “pacelšanās un nolaišanās cikls” ir cikls, ko reprezentē šāds laikposms katrā no darbības režīmiem: nolaišanās 4,0 minūtes; manevrēšana mazās gāzes režīmā 26,0 minūtes, pacelšanās 0,7 minūtes; augstuma uzņemšana 2,2 minūtes;
  - “valstij noteiktā maksimāli pieļaujamā emisija” ir kilotonnās izteikts piesārņojošās vielas maksimālais daudzums, kuru kalendāra gada laikā attiecīgā dalībvalsts drīkst izvadīt atmosfērā;
  - “slāpekļa oksīdi” un “NO_x” ir slāpekļa oksīds un slāpekļa dioksīds, kas izteikti kā slāpekļa dioksīds;
  - “piezemes ozons” ir troposfēras pašā apakšējā daļā esošais ozons;
  - “gaistošie organiskie savienojumi” un “GOS” ir visi organiskie savienojumi, izņemot metānu, kuri veidojas cilvēka darbības rezultātā un no kuriem saules gaismā reakcijās ar slāpekļa oksīdiem var veidoties fotoķīmiskie oksidanti.

3. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā:

- “AOT 40” ir ik gadu no maija līdz jūlijam uzkrātā summa no starpības starp tām piezemes ozona koncentrācijām ik pēc stundas, kas lielākas par $80 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (= 40 ppb) un kas ir $80 \mu\text{g}/\text{m}^3$ diennakts gaišo stundu laikā;

⁽¹⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

4. pants

Valstīm noteiktā maksimāli pieļaujamā emisija

- Vēlākais līdz 2010. gadam dalībvalstis ierobežo piesārņojošo vielu — sēra dioksīda (SO₂), slāpekļa oksīdu (NO_x), gaistošo organisko savienojumu (GOS), amonjaka (NH₃) gada emisiju līdz līmenim, kas nepārsniedz I pielikumā noteikto maksimāli pieļaujamo emisiju, ņemot vērā visas izmaiņas, kas veiktas ar Kopienas pasākumiem, kuri pieņemti, ievērojot 9. pantā minētos ziņojumus.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka nevienu gadu pēc 2010. gada netiek pārsniegta I pielikumā noteiktā maksimāli pieļaujamā emisija.

5. pants

Vides aizsardzības pagaidu mērķi

Pirmajā pielikumā norādītā valstij maksimāli pieļaujamā emisija tiek noteikta, lai līdz 2010. gadam visā Kopienā kopumā sasniegtu šādus vides aizsardzības pagaidu mērķus:

a) Paskābināšana

Teritorijas, kurās tiek pārsniegtas kritiskās slodzes, jāsamazina par vismaz 50 % (katrā ģeogrāfiskā tīkla kvadrātā) salīdzinājumā ar 1990. gadu.

b) Ar ietekmi uz veselību saistītā piezemes ozona iedarbība

Cilvēku veselībai kritiskā piezemes ozona slodze (AOT60 = 0) visos ģeogrāfiskā tīkla kvadrātos jāsamazina par divām trešdaļām salīdzinājumā ar 1990. gadu. Turklāt piezemes ozona slodze nevienā ģeogrāfiskā tīkla kvadrātā nedrīkst pārsniegt absolūto robežu — 2,9 ppm/h.

c) Ar ietekmi uz augu valsti saistītā piezemes ozona iedarbība

Kultūraugiem un daļēji neskartai augu valstij kritiskā piezemes ozona slodze (AOT40 = 3 ppm/h) visos ģeogrāfiskā tīkla kvadrātos jāsamazina par divām trešdaļām salīdzinājumā ar 1990. gadu. Turklāt piezemes ozona slodze nevienā ģeogrāfiskā tīkla kvadrātā nedrīkst pārsniegt absolūto robežu — 10 ppm/h, kas izteikta kā kritiskās slodzes 3 ppm/h pārsniegums.

6. pants

Valstu programmas

1. Dalībvalstis vēlākais līdz 2002. gada 1. oktobrim izstrādā 4. pantā minēto piesārņojošo vielu emisijas pakāpeniskas samazināšanas programmas, kas vērstas vismaz uz I pielikumā valstij noteiktās maksimāli pieļaujamās emisijas ievērošanu ne vēlāk kā līdz 2010. gadam.

2. Valstu programmās ietver informāciju par pieņemto vai plānoto politiku un pasākumiem, kvantitatīvu šīs politikas un pasākumu ietekmes novērtējumu uz piesārņojošo vielu emisiju 2010. gadā. Norāda būtiskākās sagaidāmās izmaiņas valstu emisijas ģeogrāfiskajā sadalījumā.

3. Līdz 2006. gada 1. oktobrim dalībvalstis atjaunina un pārstrādā savas programmas pēc vajadzības.

4. Programmas, kuras izstrādātas saskaņā ar šā panta 1., 2. un 3. punktu, dalībvalstis dara pieejamas sabiedrībai un attiecīgajām organizācijām, piemēram, vides aizsardzības organizācijām. Informācija, ko saskaņā ar šo punktu sniedz sabiedrībai un organizācijām, ir skaidra, saprotama un viegli pieejama.

7. pants

Valsts mēroga emisijas pārskati un prognozes

1. Dalībvalstis sagatavo un katru gadu atjaunina valsts mēroga emisijas pārskatus un emisijas prognozes 2010. gadam attiecībā uz 4. pantā minētajām piesārņojošajām vielām.

2. Dalībvalstis sagatavo savus emisijas pārskatus un emisijas prognozes saskaņā ar III pielikumā noteikto metodoloģiju.

3. Komisija ar Eiropas Vides aģentūras palīdzību un sadarbībā ar dalībvalstīm, pamatojoties uz to sniegto informāciju, sagatavo pārskatus un prognozes par 4. pantā minētajām piesārņojošajām vielām. Šos pārskatus un prognozes dara pieejamus sabiedrībai.

4. Saskaņā ar III pielikumu izmantojamās metodoloģijas atjaunina, ievērojot 13. panta 2. punktā noteikto procedūru.

8. pants

Dalībvalstu ziņojumi

1. Katru gadu vēlākais līdz 31. decembrim dalībvalstis Komisijai un Eiropas Vides aģentūrai iesniedz valsts mēroga pārskatus par emisiju un emisijas prognozes 2010. gadam, kas sastādītas saskaņā ar 7. pantu. Tās paziņo savus galīgos valsts mēroga pārskatus par aizpagājušo gadu un provizoriskus emisijas pārskatus par iepriekšējo gadu. Emisijas prognozēs iekļauj informāciju, kas vajadzīga, lai gūtu kvantitatīvu priekšstatu par tās sastādīšanā izmantotajiem galvenajiem sociāli ekonomiskajiem apsvērumiem.

2. Vēlākais līdz 2002. gada 31. decembrim dalībvalstis informē Komisiju par programmām, kas izstrādātas saskaņā ar 6. panta 1. un 2. punktu.

Vēlākais līdz 2006. gada 31. decembrim dalībvalstis informē Komisiju par atjauninātajām programmām, kas izstrādātas saskaņā ar 6. panta 3. punktu.

3. Saņemtās valstu programmas Komisija nosūta pārējām dalībvalstīm ne vēlāk kā viena mēneša laikā pēc to saņemšanas.

4. Saskaņā ar 13. panta 2. punktā noteikto kārtību Komisija izstrādā noteikumus, lai nodrošinātu, ka valstu programmas tiek iesniegtas vienādā un pārskatāmā veidā.

9. pants

Komisijas ziņojumi

1. Komisija 2004. un 2008. gadā iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par panākumiem, kas gūti I pielikumā valstīm noteiktās maksimāli pieļaujamās emisijas ieviešanā, un par to, ciktāl 2010. gadā varētu būt sasniegti 5. pantā noteiktie vides aizsardzības pagaidu mērķi, bet 2020. gadā — 1. pantā noteiktie ilgtermiņa mērķi. Ziņojumos ietver ekonomisko novērtējumu, kurā ietilpst rentabilitāte, peļņa, robežizmaksu un ieguvumu novērtējums, kā arī valstīm noteiktās maksimāli pieļaujamās emisijas ieviešanas sociāli ekonomiskā ietekme uz atsevišķām dalībvalstīm un nozarēm. Tajos ietver arī pārskatu par šīs direktīvas 2. pantā noteiktās darbības jomas ierobežojumiem un vērtējumu par to, līdz kādam apjomam būtu vajadzīgi turpmāki emisijas samazinājumi, lai sasniegtu 5. pantā noteiktos vides aizsardzības pagaidu mērķus. Ņem vērā visus ziņojumus, kurus dalībvalstis iesniegušas saskaņā ar 8. panta 1. un 2. punktu, kā arī *inter alia*:

- a) visus jaunākos Kopienas tiesību aktus, kas varētu tikt pieņemti, nosakot maksimāli pieļaujamo emisiju un produktu standartus attiecīgajiem emisijas avotiem;
- b) labāko pieejamo tehnisko paņēmieni attīstību, ņemot vērā informācijas apmaiņu saskaņā ar Direktīvas 96/61/EK 16. pantu;
- c) emisijas samazināšanas mērķus 2008. gadam attiecībā uz sēra dioksīda un slāpekļa oksīdu emisijas samazināšanu no esošajām lielajām sadedzināšanas iekārtām, par ko dalībvalstis paziņojušas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/80/EK (2001. gada 23. oktobris) par ierobežojumiem attiecībā uz dažu piesārņojošo vielu emisiju gaisā no lielām sadedzināšanas iekārtām ⁽¹⁾;
- d) trešo valstu emisijas samazinājumu un saistības attiecībā uz šo samazinājumu, īpašu uzmanību pievēršot pasākumiem, kas veicami kandidātvalstīs, kā arī iespējām samazināt emisiju Kopienai blakus esošajos reģionos;
- e) jaunākos Kopienas tiesību aktus un visus starptautiskos noteikumus par emisiju no kuģiem un lidaparātiem;
- f) transporta attīstību un turpmāko rīcību transporta emisijas kontrolei;
- g) lauksaimniecības attīstību, jaunākās mājlopu skaita prognozes un emisijas samazināšanas metožu uzlabojumus lauksaimniecības nozarē;

- h) visas būtiskākās izmaiņas dalībvalsts energoresursu tirgū, kā arī jaunākās prognozes, kas atspoguļo dalībvalstu rīcību, lai ievērotu to starptautiskos pienākumus saistībā ar klimata pārmaiņām;
- i) piezemes ozona kritisko slodžu un PVO noteikto mērķvērtību esošās un paredzamās pārsniegšanas novērtējumu;
- j) iespējas identificēt pagaidu mērķi samazināt augsnes eitrofikāciju;
- k) jaunākos tehniskos un zinātniskos datus par neprecizitāšu novērtējumu:
  - i) valsts mēroga emisijas pārskatos;
  - ii) ievadītajos atskaišu datos;
  - iii) informācijā par piesārņojošo vielu pārrobežu pārneši un uzkrāšanos;
  - iv) kritiskajās slodzēs un līmeņos;
  - v) izmantotajā modelī;

kā arī 5. pantā minēto vides aizsardzības pagaidu mērķu sasniegšanai valstij noteiktās maksimāli pieļaujamās emisijas kopējās neprecizitātes vērtējumu;

- l) iespējamo vajadzību izvairīties no pārmērīgām izmaksām kādai atsevišķai dalībvalstij;
- m) pēc modeļiem veikto aprēķinu rezultātu salīdzinājumu ar novērojumiem par paskābināšanu, eitrofikāciju un piezemes ozonu nolūkā veikt modeļu uzlabošanu;
- n) vajadzības gadījumā — attiecīgu ekonomisku instrumentu iespējamu izmantošanu.

2. Komisija 2012. gadā iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par I pielikumā noteikto maksimāli pieļaujamo daudzumu ieviešanu, kā arī par panākumiem saistībā ar 5. pantā noteikto vides aizsardzības pagaidu mērķu un 1. pantā noteikto ilgtermiņa mērķu sasniegšanu. Komisija savā ziņojumā ņem vērā dalībvalstu ziņojumus, kurus tās sagatavo saskaņā ar 8. panta 1. un 2. punktu, kā arī 1. punkta a) līdz n) apakšpunktā uzskaitītos jautājumus.

10. pants

Pārskatīšana

1. Ziņojumos, kas minēti 9. pantā, ņem vērā 9. panta 1. punktā minētos faktoros. Ņemot vērā šos faktoros, progresu maksimāli pieļaujamās emisijas sasniegšanā līdz 2010. gadam, zinātnes un tehnikas attīstību, situāciju attiecībā uz panākumiem šajā direktīvā noteikto vides aizsardzības pagaidu mērķu sasniegšanā, ilgtermiņa mērķus attiecībā uz ozona kritisko slodžu un līmeņu

⁽¹⁾ OV L 309 27.11.2001., 1. lpp.

nepārsniegšanā, kā arī PVO noteiktās gaisa kvalitātes mērķvērtības, Komisija šo direktīvu pārskata katru reizi, kad gatavo ziņojumu.

2. Pārskatā, kas jāpabeidz 2004. gadā, veiks novērtējumu indikatīvajai maksimāli pieļaujamajai emisijai, kas Kopienai kopumā noteikta II pielikumā. Šo indikatīvo maksimāli pieļaujamo daudzumu novērtējums ir faktors, ko ņem vērā, analizējot to turpmāko darbību ekonomisko efektivitāti, kuras varētu veikt, lai samazinātu visu attiecīgo piesārņojošo vielu emisiju nolūkā Kopienā kopumā līdz 2010. gadam sasniegt 5. pantā noteiktos vides aizsardzības pagaidu mērķus.

3. Visos pārskatos iekļauj sīkākus pētījumus par valstīm noteiktās maksimāli pieļaujamās emisijas ekonomisko efektivitāti, ko aprēķina, izmantojot jaunākos modeļus un precīzākos pieejamos datus, lai novērtējuma neprecizitāte būtu pēc iespējas mazāka, turklāt ņemot vērā Eiropas Savienības paplašināšanās gaitu, kā arī alternatīvo metodoloģiju priekšrocības, ievērojot 9. pantā uzskaitītos faktorus.

4. Lai novērstu konkurences izkropļojumus un ņemtu vērā līdzsvaru starp rīcības izmaksām un ieguvumiem, neskarot 18. pantu Direktīvā 96/61/EK, Komisija sīkāk izskata vajadzību izstrādāt saskaņotus Kopienas pasākumus tām ekonomikas nozarēm un produktiem, kas galvenokārt veicina paskābināšanu, eitrofikāciju un piezemes ozona veidošanos.

5. Ziņojumiem, kas minēti 9. pantā, pēc vajadzības pievieno priekšlikumus par

- a) valstīm I pielikumā norādītās maksimāli pieļaujamās emisijas izmaiņām, kas vajadzīgas 5. pantā noteikto vides aizsardzības pagaidu mērķu sasniegšanai un/vai par šo pagaidu mērķu grozījumiem;
- b) iespējamiem turpmākiem emisijas samazinājumiem, lai, vēlams līdz 2020. gadam, sasniegtu šīs direktīvas ilgtermiņa mērķus;
- c) pasākumiem, lai nodrošinātu atbilstību maksimāli pieļaujamiem daudzumiem.

11. pants

Sadarbība ar trešām valstīm

Lai veicinātu 1. pantā noteiktā mērķa sasniegšanu, Komisija un dalībvalstis pēc vajadzības, neskarot Līguma 300. pantu, iesaistās divpusējā un daudzpusējā sadarbībā ar trešām valstīm un attiecīgām starptautiskajām organizācijām, piemēram, Apvienoto Nāciju Organizācijas Eiropas Ekonomikas komisiju (UNECE), Starptautisko jūrniecības organizāciju (IMO), Starptautisko

civilās aviācijas organizāciju (SCAO), ietverot arī informācijas apmaiņu par tehniskās vai zinātniskās izpētes rezultātiem, lai uzlabotu pamatu emisijas samazinājumu veicināšanai.

12. pants

Ziņojumi par emisiju no kuģiem un lidaparātiem

1. Līdz 2002. gada beigām Komisija iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par to, kā Kopienā paskābināšanu, eitrofikāciju un piezemes ozona veidošanos veicina emisija, ko rada starptautisko reisu jūras kuģi.

2. Līdz 2004. gada beigām Komisija iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par to, kā Kopienā paskābināšanu, eitrofikāciju un piezemes ozona veidošanos veicina emisija, ko rada lidaparāti pēc pacelšanās un nolaišanās cikla.

3. Visos ziņojumos precizē rīcības programmu, kuru pēc vajadzības starptautiskā vai Kopienas līmenī varētu īstenot, lai samazinātu emisiju kādā nozarē, un kura ir pamats attiecīgā jautājuma turpmākai izskatīšanai Eiropas Parlamentā un Padomē.

13. pants

Komiteja

1. Komisijai palīdz komiteja, kas izveidota saskaņā ar Direktīvas 96/62/EK 12. pantu, turpmāk tekstā minēta kā "Komiteja".

2. Atsaucoties uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 4. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. panta noteikumus.

Lēmuma 1999/468/EK 4. panta 3. punktā minētais laikposms ir trīs mēneši.

3. Komiteja pieņem savu reglamentu.

14. pants

Sankcijas

Dalībvalstis nosaka sankcijas, kas piemērojamas, ja ir pārkāpti valstu noteikumi, kuri pieņemti, ievērojot šo direktīvu. Šādām sankcijām sodiem jābūt efektīvām, samērīgām un preventīvām.

15. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai līdz 2002. gada 27. novembrim izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

Kad dalībvalstis pieņem šos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

17. pants

Adresāti

2. Dalībvalstis dara zināmus Komisijai galvenos savu tiesību aktu noteikumus, kurus tās pieņem jomā, uz ko attiecas šī direktīva.

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

16. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā tās publicēšanas dienā *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

Luksemburgā, 2001. gada 23. oktobrī

Eiropas Parlamenta vārdā —

priekšsēdētāja

N. FONTAINE

Padomes vārdā —

priekšsēdētāja

A. NEYTS-UYTTEBROECK

I PIELIKUMS

Valstīm noteiktā maksimāli pieļaujamā SO₂, NO_x, GOS un NH₃ emisija, kas jāsasniedz līdz 2010. gadam ⁽¹⁾

Valsts	SO ₂ tūkst. t	NO _x tūkst. t	GOS tūkst. t	NH ₃ tūkst. t
Austrija	39	103	159	66
Beļģija	99	176	139	74
Dānija	55	127	85	69
Somija	110	170	130	31
Francija	375	810	1 050	780
Vācija	520	1 051	995	550
Griekija	523	344	261	73
Īrija	42	65	55	116
Itālija	475	990	1 159	419
Luksemburga	4	11	9	7
Nīderlande	50	260	185	128
Portugāle	160	250	180	90
Spānija	746	847	662	353
Zviedrija	67	148	241	57
Apvienotā Karaliste	585	1 167	1 200	297
Kopienas 15 dalībvalstis kopā	3 850	6 519	6 510	3 110

(1) Šī valstīm noteiktā maksimāli pieļaujamā emisija ir vērsta uz galveno 5. pantā noteikto vides aizsardzības pagaidu mērķu sasniegšanu. Sasniedzot šos mērķus, paredzama augsnes eitrofikācijas samazināšanās tiktāl, ka Kopienas teritorijā augiem izmantojamā slāpekļa uzkrāšanās augsnē virs kritiskajām slodzēm samazināsies par apmēram 30 % salīdzinājumā ar 1990. gadu

II PIELIKUMS

Maksimāli pieļaujamā SO₂, NO_x un GOS emisija (tūkst. t)

	SO ₂ tūkst. t	NO _x tūkst. t	GOS tūkst. t
Kopienas 15 dalībvalstīs kopā	3 634	5 923	5 581

Šī maksimāli pieļaujamā emisija noteikta ar mērķi Kopienā kopumā sasniegt 5. pantā noteiktos vides aizsardzības pagaidu mērķus līdz 2010. gadam.

*III PIELIKUMS***Metodoloģijas valsts mēroga emisijas pārskatu un prognožu sastādīšanai**

Dalībvalstis sagatavo emisijas pārskatus un prognozes, izmantojot metodoloģijas, par ko panākta vienošanās Konvencijā par gaisa pārrobežu piesārņojumu lielos attālumos, un, sagatavojot šos datus un prognozes, tām ir jāizmanto EMEP/CORINAIR (*) apvienotā rokasgrāmata.

(*) Eiropas Vides aģentūras pārskats par gaisu piesārņojošo vielu emisiju.